

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Sancti Gregorii Papæ Primi Cognomento Magni Opera

In Tres Tomos Distributa. Ex quamplurimis MSS. Codicibus emendata ;
Additæ Sunt Quædam Notæ in Dialogos & Epistolas ejusdem S. Gregorii

Gregor <I., Papst>

Lutetia Parisiorum, 1675

De Inventione Librorum Moralium Sancti Gregorii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74915)

mihī de te dictavit charitas, feci, ut librum regulæ Pastoralis, quem in Episcopatus mei exordio scripsi, & libros, quos in expositionem beati Job jamdudum me fecisse cognovisti, sanctitati vestræ communi filio Probino Presbytero venienti transmittere curavi. Et tuæ quidem charitati in eo opere tertiæ & quartæ partis codices non transmisi, quia eos solum invenio, quos ex eisdem partibus codices jam monasteriis dedi. Hos itaque sanctitas tua studiosè percurrat, & peccata mea studiosius delectat, ne mihī culpæ gravioris sit, quòd quasi scire videor, quod agere prætermitto.

GREGORIUS JOANNI EPISCOPO SYRACUSANO.

Reg. lib. 6.
n. 177. ep. 3.

PRÆTEREA audio, quòd aliqua de his quæ scripsisse me memini, fraternitas vestra ad mensam suam coram extraneis legi faciat: quod mihī non videtur esse faciendum; quia hoc, quod vos pro charitate facitis, possunt quidam, quantum ad me est, vanæ gloriæ deputare.

HOS porro Commentarios in Iob quinque & triginta libris distributos, breviter summarumque libris parvulis decem Simo Affligentis Monachus collegit: Odo autem Abbas Cluniacensis uno tantum volumine, eoque exiguo, & Garnerus Canonicus S. Vict. Pat. f. sexdecim libris complexi sunt. Id verò ab illis factum est, ut uberrima S. Gregorii doctrina, brevi comprehensa, facilius mente animoque percepta, tanquam epitome quædam usui offerret, non modo ad regulas interpretandi sacram Scripturam, sed ad normam vite recte sancteque instituende.

DE INVENTIONE LIBRORUM MORALIUM SANCTI GREGORII.

Ex præcedentibus edit.

al. Tais

BEATUS GREGORIUS Papa librum B. Iob, petente S. Leandro Hispanensi Episcopo, exposuit, sicut in Prologo Moralium patenter videri potest, & ei expositum tradidit. Illeque expositum eum in Hispaniam ad sedem Hispanensem detulit. Hispanensis autem civitas vulgari nomine Sibia vocatur, & est metropolis Hispania. Decedente ergo B. Leandro, S. Isidorus, germanus eius, doctor præcipuus, loco ejus factus est Archiepiscopus. Post cuius decessum, libri Moralium, quos B. Leander attulerat, ita per negligentiam perditum sunt, ut in tota Hispania non invenirentur. Post aliquot ergo annos Cyndesindus Rex Hispania Concilium triginta Episcoporum in urbe Toletana congregavit: ubi querimonia facta de amissione Moralium, unanimi consilio Episcoporum, præfatus Rex Tagionem Casaraugustanum Episcopum Romanum misit cum epistolis ad Papam, pro quærendis eisdem libris. Erat enim Tagio Episcopus divine Scripture amator ferventissimus. Venit ergo Romam, præfatisque regalibus epistolis & muneribus, cum de die in diem videret petitionem suam à Papa differri, quasi præ multitudine aliorum librorum, illi, quos quærebat, non possent in archivio Sedis Apostolica reperiri, ad ultimum postulavit, ut saltem sibi licentia daretur, una nocte integra in Ecclesia B. Petri vigilandi & orandi. Qua accepta, cum enixius obsecraret Deum, ut jam jamque sui itineris effectus prosperaretur, ecce circa mediam noctem in ipso orationis fervore persistens, vidit totam Ecclesiam immenso lumine repleri. Deinde prospicit magnam reverendorum virorum, niveis vestibus indutorum, multitudinem, januam Ecclesie ingredientem, & decenti ordine binos & binos ad altare S. Petri tendentem. Cumque nimio terrore perterritus, de loco, in quo stabat, se movere non auderet, ecce vidit duos ex eis de cœtu illorum egressos ad se venientes. Ex quibus unus dulciter salutans eum, percontatur quis esset, unde & cur venisset, & cur ea hora ibi vigilaret. Episcopo verò ad singula respondente, totamque itineris sui & orationis causam referente, is, qui advenerat, digitum protendens: In serinio, inquit, illo, quod cernis, continentur libri, quos quæris. Tunc verò Episcopus fiducia assumpta: Obsecro, inquit, mi Domine, ut mihī servo tuo pandere digneris, quenam sit illa quam cerno, tam præclara virorum processio? Protinus ille respondens: Duo, inquit, illi, quos præcedentes, seque invicem manu inserta vides complectentes, beati Apostolica Sedis Pontifices. Et eodem ordine, quo eos in Episcopatu sunt sequuti, etiam nunc eos sequuntur. Et sicut hanc Ecclesiam in vita sua dilexerunt, ita & nunc post obitum diligunt, & frequenter eam invisere veniunt. Tunc Episcopus: Oro, inquit, mi Domine, ut dicas mihī, quisnam tu ipse sis. Ille respondit: Ego sum Gregorius, pro cuius libris tanti itineris laborem sustinisti. Ideoque nunc veni, ut tua satisfacere petitioni. Tunc Episcopus inquit: Obsecro, Domine mi, si hic est, mihī dicas quisnam istorum est beatus Pater Augustinus, cuius libros non minus quàm tuos dilexi. Respondit: B. Augustinum virum excellentissimum, de quo quæris, altior à nobis continet locus. Hæc dixit, statimque cum socio, qui secum venerat, ad cœtum aliorum rediit. Postea vidente Episcopo, omnes simul ad altare B. Petri reverenter submissis capitibus inclinantes, eodem quo venerant ordine, januam Ecclesie repetierunt, & cum lumine, quod prius viderat, recesserunt. Mandè autem factò, præfatus Episcopus Domino Pape cuncta quæ viderat, retulit. Sicque acceptos & descriptos libros Moralium, in Hispaniam reportavit. Hancque visionem eis deinceps prænotari & præscribi iussit.

